

Willemijn Dekker

34 jaar, werkt als adviseur bij het ministerie van Binnenlandse Zaken. Ze loopt in het dagelijks leven met haar blindegeleidehond. Sinds een paar jaar wandelt ze ook, omdat ze het fijn vindt. In 2016 maakte ze kennis met langeafstandswandelingen en liep ze de Camino Anders Bekeken. Tussen 2016 en 2017 liep ze in etappes het kustpad, van Noord-Holland naar Den Helder. Afgelopen oktober liep ze de Walk of Wisdom rond Nijmegen.

2018 wordt mijn wandeljaar

Willemijn is slechtziend en deed in 2016 mee met de Camino Anders Bekeken. Samen met lotgenoten en buddy's liep ze een route van Santiago de Compostela. Die ervaring maakte van haar een liefhebber. Ze wil zo graag opnieuw op pad, dat ze komend jaar haar eigen tocht organiseert. "Ik heb de smaak te pakken."

TEKST SUSANNE BUIJZE FOTO ARNO HOOGWERF

Welke tocht ga je volgend jaar precies lopen?

"Ik wil van Porto in Portugal naar Santiago de Compostela lopen, via de Camino Portugues. Dat is in totaal ongeveer 260 kilometer, een beetje afhankelijk van hoe je precies loopt: landinwaarts of buitenlangs, en welke bergen je wel en niet beklimt."

Hoe kwam je op het idee?

"In 2016 heb ik meegelopen met de Camino Anders Bekeken, een wandelproject voor mensen met een visuele beperking. Je loopt als groep, samen met buddy's, naar Santiago de Compostela. Doel is jezelf uitdagen en uit je comfortzone stappen, zodat je meer zelfvertrouwen krijgt. Ik heb mijn motivatiebrief opgestuurd en werd uitgekozen. Het was een geweldige ervaring en nu wil ik nog een keer. Ieder jaar worden andere deelnemers geselecteerd, dus dacht ik: ik organiseer gewoon mijn eigen tocht."

Wat maakte de Camino Anders Bekeken zo bijzonder, dat je opnieuw wilt gaan?

"Ik had niet verwacht dat ik het kon. Mijn oogafwijking is progressief en wordt dus steeds erger. Ik dacht altijd: ik moet blij zijn dat ik, met mijn hond, de gewone dingen nog kan doen. Tijdens de Camino Anders Bekeken voelde ik hoe het is om tweeënhalve week te lopen. Dat kan niet met een blindengeleidehond – die kan ik geen commando's geven in onbekend gebied. Tot mijn verrassing was ik in staat om met een buddy de meest ingewikkelde terreinen te betreden en de raarste hoeken te passeren. En daarvoor hoefde ik niet eens doorlopend te communiceren: een buddy tilt intuïtief al zijn of haar hand op bij een opstap. Die hulp accepteren voelde voor mij als een overwinning. Eerst kreeg ik hulp van computers, toen van een dier en nu dus van mensen. Het klinkt gek, maar dat voelde als acceptatie."

Moet je altijd met buddy's lopen?

"Ja, maar als ik geen last had gehad van mijn ogen, had ik alleen zo'n tocht gemaakt. In je eentje het avontuur opzoeken vind ik heel fascinerend. Aan de andere kant brengen buddy's me ook veel, ik ontmoet steeds nieuwe mensen. Het kustpad heb ik trouwens wel alleen gelopen en na mijn studie reisde ik in mijn eentje door de Verenigde Staten, van Los Angeles naar New York. Ik zag toen vijftien tot twintig procent, maar ik wilde het graag. Ik had een loep

en een taststok bij me. Met de loep kon ik nog net de *Lonely Planet* lezen."

Hoe is jouw natuurbeleving?

"Omdat ik onverwacht zo ontspannen kon lopen, heb ik echt genoten van de rust en de natuur. Het is heerlijk rustgevend om buiten te zijn. Ik kan ook heus wat van het uitzicht zien, alleen moet ik daar een pauze voor inlassen om goed te kunnen kijken."

Welke praktische voorbereidingen moet je treffen?

"Ik ga pas na de zomer van 2018, dus ik zit nu nog volop in het bedenproces. Ik moet alles nog regelen, maar het belangrijkste zijn de buddy's. Mijn ultieme droom is om met meerdere blinde mensen te gaan lopen. Ik hoop dus dat er de komende periode mensen aanhaken. Dan heb ik ook meer buddy's nodig en die moet ik nu zelf regelen. In mijn omgeving zijn mensen enthousiast, maar ik ben nog zoekende. Buddy's kunnen een deel meelopen, een dag of de hele tocht. Het zou ideaal zijn als ze elkaar afwisselen. En ik heb ondersteuning nodig met het routeboek, zowel van tevoren als onderweg. Ik wil zo'n 25 kilometer per dag lopen, net iets meer dan vorige keer. Dat moet soms ook, omdat er langs de Camino Portugues minder slaapgelegenheden is. Alles kost me meer energie in een onbekende omgeving, dus die slaapplekken zijn belangrijk."

Wat neem je sowieso mee?

"Mijn opblaaskussentje, daarmee slaap ik overal. Dit jaar heb ik een grote wandelrugzak gekocht en ik wil een dagboek bijhouden en gedichten schrijven. Daarvoor neem ik mijn toetsenbord mee die met mijn iPhone communiceert. Luisterboeken neem ik ook mee, voor 's avonds. Vorig jaar had ik onderweg behoefte aan spirituele boeken en zwaardere literatuur. En verder een pannetje, zakjes havermost, een zakmes, dat soort dingen."

En waar kijk je het meeste naar uit?

"Het onderweg zijn, de hele dag in beweging en in de natuur. Ik wil me laten verrassen door wat ik tegenkom; de onverwachte ontmoetingen en gesprekken. Ik probeer te zijn met dat wat er is en me daarover te verwonderen, met zo min mogelijk verwachtingen. Ik denk dat dat uiteindelijk de meest krachtige ervaring is van zo'n tocht." ☺